

מהווי הרפת

מסיפוריו של משולם סיקרון, משאבי שדה.

מה אתה עושה כשאתה קם בבקר?

- היה בוקר חורפי קר, השעון צלצל 06.00, קמתי, התרחצתי, התלבשתי, ויצאתי בדרך לרפת. היה קר מאד, התנועעתי לאטי, קיוויתי לכוס קפה חם ולעבודה נעימה יחסית. עברתי בסככת היבשות, הסתכלתי שמא מתחילה המלטה, הצצתי לקבוצה א' של גבוהות התנובה, חיפשתי דרישות והמשכתי למכון. ניסיתי להעריך באיזה מצב נמצאים החולבים כעת. קבוצת גבוהות התנובה (א') היתה סגורה, זאת אומרת, שכבר סיימו לחלוב אותה. קבוצת המבכירות (ב'), נראתה כולה בחצר הסככה, וחצר ההמתנה היתה ריקה. המסקנה, הם בחליבה בין קבוצה א' לב'. קצת מאחרים, חשבתי, לא נורא, היום הוא לא יום שבו הטנקר בא לקחת חלב.
- אני מתקרב למכון, שקט, הרדיו לא צורח ואפילו את מכוונות החליבה כמעט לא שומעים. נכנסתי פנימה, איפה הרפתנים? יש בטח איזו המלטה ולכן עשו הפסקה, או... או... אוי ואבוי, מכוונות החליבה לא עובדות, הצנצנות נקיות, לא! הם לא קמו ועוד לא החלו בחליבה. קיבלתי שוק, שעתיים וחצי איחור, ועוד לא התחילו לחלוב. עכשו הבנתי, זאת הסיבה להצטופפות הפרות על יד השער.
- מה לעשות ראשונה? להכין את המכונה? לטלפן ולהעיר? להביא את הפרות? התחלתי בטלפונים. חמש דקות בזבזתי והזעקתי ארבעה מהצוות, ומיד התחלתי מכין את המכון. תוך כדי כך קפצתי לפתוח לפרות ועוד כמה דקות והחליבה התחילה, באיחור של שעתיים וחצי. חלבנו שלושה כדי שהקצב יגבר, הפרות נדחפו
- להיכנס, החלב נזל מהעטינים והצנצנות התמלאו. רצנו, הרכבנו, הורדנו והוצאנו, לא הדלקנו חימום, היינו מחוממים גם כך.
- עובד הבוקר הראשון, זה שהיה צריך להיות ב-4.00, התנצל שהוא הפסיק את צלצול השעון וחשב רק עוד רגע לנמנם – ונרדם. השני, שהוא חדש יחסית, סיפר שהיה עייף וכל זאת קם בזמן והגיע למכון. חיכה קצת, אף אחד לא הגיע. אז הסתובב והלך... להעיר?... לטלפן?... לא! פשוט חזר לישון...
- מספר רפת:**
- באחד הבקרים השבוע אני עובד במכון החליבה עם אלקנה, התייר האמריקאי. השעה שעת בוקר מאוחרת ועדיין אף רפתן מעובדי הבוקר לא הגיע. יצאתי להכניס את הפרות ופתאום אני שומע מפי אלקנה: "בוקר טוב!" אני מסתובב ומנסה לראות מי כבר בא, ואיני רואה דבר. לא עובדות דקות רבות ואני עסוק בחליבה, ושוב אני שומע: "בוקר טוב!" גם הפעם לא ראיתי איש. סקרנותי גברה אבל חשבתי לעצמי, שבדאי הלך האמריקאי מנסה למתוח אותי. עשיתי עצמי כאילו איני שומע. ניסיתי להשיג על כיוון הכניסה כדי לראות, שמא מישהו מגיע, הרי חיכיתי לרפתנים.
- קריאות ה"בוקר טוב" חזרו מדי פעם. לבסוף לא התאפקתי ושאלתי אותו, למי הוא אומר בוקר טוב?
- "לאף אחד!" היתה תשובתו, "אני מנסה לאמר את זה בהיגוי נכון..."